

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการบริหารราชการ

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๕๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีบริหารราชการบางประการไว้ ในเมื่อสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และสวัสดิภาพของพลเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานการณ์ฉุกเฉิน” หมายความว่า สถานการณ์อันอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรืออันอาจทำให้ประเทศตกอยู่ในภาวะกบฏขึ้น หรือภาวะการรบหรือการสงครามตามที่จะได้มีประกาศให้ทราบ

“ความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร” หมายความว่า การให้อิสรภาพของชาติหรือสวัสดิภาพของ

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕

ประชาชนอยู่ในความมั่นคงและปลอดภัย รวมตลอดถึงการทำให้ประเทศดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

“เคหสถาน” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างรวมทั้งที่ดินในบริเวณไม่ว่าจะมีรั้วด้วยหรือไม่ก็ตาม ตลอดถึงเรือ แพ ซึ่งบุคคลเฉพาะตัวผู้เดียวหรือหลายคนใช้เป็นที่อาศัยกันอยู่หลับนอน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้ว

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น จะประกาศทั่วราชอาณาจักรหรือเฉพาะในเขตท้องที่ใดก็ได้ที่สุดแล้วแต่ความจำเป็นโดยพฤติการณ์

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๘๕

เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินสิ้นสุดลงแล้ว ให้ประกาศยกเลิก
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนี้เสีย

มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้บุคคล
ได้ออกนอกเคหสถานภายในระหว่างระยะเวลาซึ่งได้ประกาศ
กำหนดไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ทหารหรือตำรวจ
ประจำการหรือบุคคลประเภทซึ่งจะได้ยกเว้นไว้ในประกาศ

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน
หรือสถานที่ใด ๆ ระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เพื่อตรวจ
ค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้กระทำการฝ่าฝืนต่อบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ บุคคลใดมีเหตุควรสงสัยว่าได้กระทำหรือ
พยายามจะกระทำการใด ๆ อันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความ
ปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
จับกุมและคุมขังบุคคลนั้นไว้ เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกิน
๗ วัน

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๕

มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมีผู้ชุมนุมกัน ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๙ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาหรือพิมพ์เอกสารใด ๆ ซึ่งเห็นว่าข้อความซึ่งโฆษณาหรือจะโฆษณานั้นกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรือเป็นการก่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักร ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การออกไปนอกราชอาณาจักรของบุคคลนั้นจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ

มาตรา ๑๑ ถ้าบุคคลใดมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าได้คบคิดกับคนในต่างประเทศเพื่อกระทำการใด ๆ อันจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ตรวจจดหมายหรือเอกสารติดต่อกันใด ๆ ของผู้นั้นได้

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑๒ ในบริเวณหรือเขตท้องที่อันมีความสำคัญ
ทางการรักษาความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร
หรืออุบายยุทธศาสตร์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามมิให้คน
ต่างด้าวเข้าไปหรืออยู่ในบริเวณหรือเขตท้องที่นั้น

มาตรา ๑๓ คนต่างด้าวคนใดกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัย
ต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร รัฐมนตรี
มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวนั้นออกไปเสียจากราชอาณาจักรได้

เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้คนต่างด้าวคนใดออกไปจากราชอาณาจักร
ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการเนรเทศมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศห้ามมิให้คน
ต่างด้าวประกอบกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความ
มั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร หรือสวัสดิภาพ
ของประชาชนได้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามความใน
มาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีออกตามความ
ในมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
ห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐมนตรีตามความในมาตรา
๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่
เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตาม
ความในมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๔ ให้เนรเทศออกไปเสียนอก
ราชอาณาจักร

มาตรา ๑๙ ผู้ใดสะสมอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือ
วัตถุระเบิดไว้โดยผิดกฎหมาย ให้ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นทวิคูณ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ เป็นคนต่างด้าว เมื่อพ้น
โทษแล้วให้เนรเทศออกไปเสียนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๒๐ บรรดาประกาศที่ออกโดยพระราชบัญญัติ
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๒๑ ให้ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกประกาศ คำสั่ง และกำหนด
กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี